

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
Факультет Інноваційних технологій харчування і
ресторанно-готельного бізнесу

**ЗБІРНИК
ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ**

**VI Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції студентів,
аспірантів і молодих учених з міжнародною участю**

**«ІНТЕГРАЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ
НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ
ГОСТИННОСТІ»**

29 березня 2017 р.

Одеса

ТЭС

2017

УДК 640.41:349.9:316.4
ББК 65.432

Керівництво оргкомітету:

Дишкантюк О.В. – к.т.н., доцент, декан факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу.

Заступник голови:

Д'яконова А.К. – д.т.н., професор, зав. кафедри Готельно-ресторанного бізнесу.

Склад оргкомітету:

Тележенко Л.М. – д.т.н., професор, зав. кафедри Технології ресторанного і оздоровчого харчування;

Салавеліс А.Д. – к.т.н., доцент кафедри Технології ресторанного і оздоровчого харчування;

Коваленко Н.О. – к.т.н., доцент, заступник декана факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу;

Саламатіна С.Є. – к.т.н., доцент, заступник декана факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу;

Редакційна колегія:

Стрікаленко Т.В. – д.м.н., професор кафедри Готельно-ресторанного бізнесу;

Коваленко Н.О. – к.т.н., доцент, заступник декана факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу;

Федосова К.С. – к.т.н., доцент кафедри Готельно-ресторанного бізнесу;

Медведюк А.І. – голова студентського самоврядування факультету Інноваційних технологій харчування і ресторанно-готельного бізнесу.

Інтеграційні та інноваційні напрямки розвитку індустрії гостинності: збірник тез доповідей VI Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції студентів, аспірантів і молодих учених з міжнародною участю (29 березня 2017) / Одеська національна академія харчових технологій. – Одеса: Фенікс, 2017. – 144с.
ISBN 978-617-7337-59-0

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами VI Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції студентів, аспірантів і молодих учених з міжнародною участю «Інтеграційні та інноваційні напрямки розвитку індустрії гостинності», яка відбулась у Одеській національній академії харчових технологій, 29 березня 2017 р.

За зміст наукових праць та достовірність наведених фактологічних і статистичних даних відповідає відповідність несуть автори

ПРОБЛЕМИ ОДЕСЬКИХ КАТАКОМБ ЯК УНІКАЛЬНОГО ОБ'ЄКТУ ТУРИЗМУ

Точних даних про довжину одеських катакомб немає, але більшість спелеологів вважають, що коридори катакомб простяглися під Одесою не менше, ніж на 2500 кілометрів. На сьогодні є інформація тільки приблизно 1700 кілометрів підземної павутини. Підземелля являють собою коридори з земляною, або кам'яною підлогою. Ширина варіюється приблизно від 1,5 до 5 метрів. В катакомбах завжди волого і гуляють протяги, а градусник в будь-який час року показує +12..+14 °С. Тут сотні поворотів і тупиків, при цьому докладних планів навіть частини цих величезних лабіринтів не існує.

Камінь використовувався для будівництва міста в саму ранню стадію його розвитку (з кінця XVIII століття). Однак виникнення одеських каменоломень слід віднести далеко за період заснування Одеси. Жителі попередника Одеси, міста Качибєя, заснованого в XIV столітті, за деякими архівними даними, займалися видобутком вапняку-черепашнику.

Швидке зростання товарообігу, пов'язаного з розташуванням міста біля моря, з перших же днів комерційного життя Одеси зажадав споруди великої кількості складських приміщень як зовнішніх (сараїв і т. д.), так і підземних (підвалів і погребів). Для всього цього необхідно було багато будівельного матеріалу. У 1863 р. було видано розпорядження про заборону видобутку будівельного каменя на території нових кордонів. Власникам всіх каменоломень, що перебувають у цій зоні, було запропоновано розробку припинити, а входи в підземні виробки і кар'єри ліквідувати засипанням.

В період Великої Вітчизняної війни одеські катакомби служили базою партизанам - зокрема, загону С. А. Молодцова і були використані в деяких частинах міста як бомбосховища. У 1961 році для вивчення історії партизанського руху був створений спелеологічний клуб «Пошук», який за минулі роки значно розширив кордони районів катакомб.

Таким чином, під територією міста Одеси та його околиць простягається величезне шахтне поле з густою мережею підземних виробок із множиною входів і виходів (як відкритих, так і закритих) у всіх частинах міста.

На сьогодні створений музейний комплекс у с. Нерубайському (передмістя м. Одеси), який створений на основі частини одеських катакомб, в яких в роки Другої світової війни ховалися одеські партизани. Одеські катакомби вважаються найбільшим і залучаним у світі штучним лабіринтом - близько 2,5-3 тис. км. Виникли вони в результаті видобутку під зем-

Одеська національна академія харчових технологій
лею будівельного каменю - черепашнику, який використовувався при спорудженні майже всіх існуючих будівель в місті починаючи з XVIII ст. Потрапити в катакомби можна тільки з села Нерубайського, куди з Одеського автовокзалу ходять маршрутні таксі № 84, 87. Там розташований музей партизанської слави, який відкритий у 1969 році.

Екскурсії в катакомби: «Катакомби Молдаванки», «Тасмниці підземної Одеси», «Дикі катакомби», «Щоб Ви провалились», «Одеські катакомби».

З кожним роком інтерес до подібних споруд все більш підвищується. Увага до цього комплексу завжди надходить зі шкіл, ВУЗів та різноманітних туристичних груп (навіть іноземців), що інший раз демонструє значимість об'єкта.

Основні проблеми, які потрібно владнати - це ризик обвалів, накопичення нечистот, безхатченки які збираються в катакомбах, також там складна система тунелів, через що велика можливість загубитися. Головною проблемою є ризик обвалів. До теперішнього часу не існує теоретично обгрунтованого способу укріплення катакомб. В різний час різними організаціями застосовувалися найрізноманітніші способи укріплення. До найбільш старого способу підтримання гірничих виробок слід віднести закладку тупиків насухо бутим каменем, зведення порожнистих конічних стовпів - «груш» з закладкою їх внутрішньої частини бутим, влаштування підпірних стовпів і стін з пильного каменю-черепашнику.

Інша проблема - це те, що в катакомби проникають люди без відома і дуже часто губляться. За статистикою в середньому раз на півроку в Одеських катакомбах проводиться велика пошуково-рятувальна експедиція. Але за всю історію подібного роду операцій, не було жодного випадку, коли пошуки увінчалися б провалом. В найбільш популярних системах курсували загоны рятувальників і виводили їх на поверхню. Проблема полягала в тому, що в ті часи одеські підземелля були все ще повні зброї і боєприпасів часів всіх війн та революцій. Звідси і народився настільки сильний інтерес молоді до прогулянок під землею. Крім боєприпасів катакомби зберігають раритети куди більш давні і цікавий на увазі свого особливого мікроклімату.

Наступна проблема - це нечистоти, які зливаються в катакомби зі старої частини міста. Це приносить не тільки проблеми самого запаху, а ще й пошкодження структури каміння, після чого з'являються провали.

Враховуючи важливість історичного надбання та збереження катакомб для нащадків м. Одеса, вважаємо за доцільне внести цей унікальний історико-археологічний об'єкт до Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Література

1. Бачинська О. А. Одеські катакомби / О.А. Бачинська // Енциклопедія історії України. - Інститут історії України, 2010. - 551с.

<i>Мокрієнко Аліна</i> ПРОЕКТ ГАСТРОНОМІЧНОГО ГОТЕЛЮ В М. ОДЕСА.....	101
<i>Карпюк Анастасія</i> РОЗРОБКА КОНЦЕПЦІЇ МІНІ-ГОТЕЛЮ М. КІРОВОГРАД.....	104
<i>Шимко Юлія</i> ОБГРУНТУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО КОМПЛЕКСУ «РУСЬ» - ВПРОВАДЖЕННЯ БОУЛІНГ-КЛУБУ.....	107

**СЕКЦІЯ 4.
УКРАЇНА ТА ЇЇ РЕГІОНИ НА ТУРИСТИЧНІЙ КАРТІ СВІТУ**

<i>Шаповалова Юлія</i> ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В ХАРЬКІВСЬКОМУ РЕГІОНІ.....	111
<i>Худокормов Віталій</i> ПРОБЛЕМИ ОДЕСЬКИХ КАТАКОМБ ЯК УНІКАЛЬНОГО ОБ'ЄКТУ ТУРИЗМУ.....	114
<i>Кирієнко Аліна</i> ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В МАНЬКІВСЬКОМУ РАЙОНІ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	116

СЕКЦІЯ 5.

РОЗВИТОК СФЕРИ КУЛЬТУРИ ТА КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА УКРАЇНИ

<i>Дерзунова Аліна</i> ПРОБЛЕМИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНОСТІ.....	120
<i>Кравцова Ірина</i> СОФІЇВКА ЯК ОБ'ЄКТ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ.....	122
<i>Тучапєць Анастасія</i> ПАСАЖ ЯК ОСЕРЕДОК ТОРГОВОГО ТА КУЛЬТУРНО-РОЗВАЖАЛЬНОГО ЖИТТЯ ЛЬВОВА КІНЦЯ ХІХ - ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХСТОЛІТТЯ.....	125
<i>Москаленко Яна</i> ПРОБЛЕМИ ВКЛЮЧЕННЯ ІСТОРИЧНОГО ЦЕНТРУ ОДЕСИ ДО СПИСКУ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО.....	128
<i>Бойко Ніна</i> ДАВНЯ КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА НАРОДУ В СУЧАСНОСТІ.....	131
<i>Пічук Катерина</i> CULTURAL QUARTER DEVELOPMENT AS AN INNOVATIVE SOLUTION FOR HOSPITALITY INDUSTRY IN ODESA.....	133
<i>Zubko Ірина</i> AN INVESTIGATION INTO UKRAINIAN MUSIC FESTIVALS PRACTICE BY ANALYZING FESTIVAL INDUSTRY IN THE UNITED KINGDOM.....	136